

17 milions de pessetes de "beneficis reportables"

a CAN

GIRONA

Els treballadors deuen
demandar augment de
salari

El darrer mes d'abril es celebrà a Barcelona la Junta d'Accionistes de "Materiales y Construcciones S. A.", empresa propietària dels tallers "GIRONA", on prop de 2.000 treballadors metal·lúrgics són víctimes de la més iniqua explotació. La majoria del personal de CAN GIRONA rep un salari de 17 ptes. diàries, que fins l'any passat arribaven a vegades a vint-i-cinc gràcies als punts, a les hores extraordinàries i a les primes de rendiment. Aquest any, enparant-se en la crisi i en les restriccions elèctriques, l'Empresa suprimí les hores extraordinàries i rebaixà a la meitat les primes de producció; es cobra als treballadors el premi que la llei estableix pel treball domèstic i nocturn, i mitjançant l'amenaça i el "xantatge" s'ha imposat a totes les dependències un veritable règim de treballs forçats.

En la Junta d'Accionistes de la M.C.S.A., el sr. Villalonga ha tingut, però, el cinisme de dir que, "...la Empresa se encuentra orientada en todo momento por el espíritu más cristiano en cuanto a sus obreros y empleados, y tiene el máximo interés siempre en que los obreros mejoren sus remuneraciones, haciendo que sientan la conveniencia de mejorar el rendimiento general de la entidad, con lo cual los intereses de los obreros, empleados y técnicos, y de los Accionistas se encuentran siempre

PROLETARIAS DE TOTS ELS PAISOS:
UNIU-VOS

treball

EDITAT PER LA DELEGACIÓ DEL C.C.

Nº 86 DONATIU 0,53 ctms. maig 1949

"unidos". Es la mateixa cantarella que repeteixen diàriament el grapat de Villalongues, que dominen la vida econòmica de la nació, i llurs servidors Franco i els falangistes: "aumento de producción, interés común de obreros y patronos". En la pràctica, pel contrari, es demostra una i altra vegada que l'augment de la producció sols beneficia als patrons i a la seva dictadura franquista, i que no hi ha ni por haver "interés común" entre els explotadors i els explotats, entre els botxins i llurs víctimes.

Gràcies als mètodes esclavistes de treball imposats pels patrons de M.C.S.A., l'obra facturada en 1948 arribà a 147,1 milions de pts enfront de 95,7 milions en 1947, facturació que en 1949 -segons paraules de Villalonga- "sigue en aumento de importancia sobre las cifras de 1948, con menos horas de trabajo por las restricciones eléctricas".

Es que els obrers de CAN GIRONA ha obtingut algun benefici d'aquest augment de la producció? Pel contrari, quan Villalonga parla de "menas horas de trabajo" es refereix a hores jornal, a pessetes pagades als treballadors. En aquest cas, menys hores de treball vol dir reducció de la setmanada dels obrers, més fam i més misèria per a llurs famílies, mentre que "más facturación", és a dir més producció, representa majors

guanys únicament per a Villalonga i la seva quadrilla.

Segons s'expressa a la Memòria presentada als Accionistes, els beneficis repartibles de Materiales y Construcciones S.A. de l'exercici de 1948, s'eleva a 16'7 milions de pessetes, quantitat que supera el total dels salaris cobrats durant l'any pel conjunt dels treballadors de CAN GIRONA. Però, a més, els beneficis repartibles, segons ha explicat Villalonga amb tot desca-rament, no són ni molt menys tots els beneficis.

Gràcies a una trampa en la comptabilitat, els solars i edificis de CAN GIRONA figuren en el Balanç amb un valor de 20'5 milions, quan llur valor real és de 77'8 milions. La maquinària figura amb 5'6 milions, quan val més de 30. Mitjançant aquest truc, la M.C.S.A. amaga quasi 300 milions de ptes. de beneficis acumulats en aquests anys de franquisme.

Heus aquí la realitat que s'amaga rera de l'"espíritu cristiano" del qual parlen els Villalongues i tots els jàrarquies franquistes: d'una part beneficis escandalosos pels capitalistes; i de l'altre misèria cada vegada major dels treballadors.

NO ! No és augmentant la producció, sinó unint-se en la lluita contra el franquisme i exigint majors salaris com els obrers milloraran llur situació present.

Els treballadors de CAN GIRONA han d'emprendre i portar endavant utilitzant tots els mitjans i possibilitats legals- un pla d'acció per tal de que s'els millorin llurs raquítics salaris i les brutals condicions de treball que s'els imposen. Si aquesta acció legal es combina hàbilment amb l'acció clandestina; si els treballadors estan units i recolzen llurs demandes amb el descens progressiu del rendiment de la producció, Franco i Villalonga es veuran obligats a cedir.

Els comunistes i els obrers més avançats de CAN GIRONA deuen lligar-se estretament al conjunt dels

treballadors de la Casa, donar-los hi a conèixer els fantàstics guanys que obtenen els patrons, fer que s'obri pas i s'organitzi la presentació de les demandes d'augment dels salaris.

En el desenvolupament d'accions d'aquest caire, els comunistes trobaran el millor auxiliar per explicar als obrers el caràcter de classe del règim franquista, el paper de la C.N.S. en tant que instrument dels patrons, el valor de la vaga i el descens de la producció en les lluites econòmiques dels treballadors, la importància de la unitat dels treballadors per a defensar la seva vida i llurs drets, la necessitat ineludible pels obrers de reforçar l'acció clandestina.

A través s'aquestes lluites econòmiques, els comunistes, fosos al conjunt dels treballadors de CAN GIRONA, hauran de realitzar un profund treball d'educació política que, recolzant-se en l'experiència diària, desenvoluparà en ells una clara consciència de llur força i de la força de la classe obrera, una clara consciència de la necessitat i la possibilitat de derrocar el franquisme i de portar a cap la revolució democràtica. Experiència i educació política que portarà als obrers de CAN GIRONA a la conclusió de que sols unint-se al voltant del nostre Partit per a portar al triomf el nostre Programa democràtic i revolucionari es posarà fi a l'opressió dels treballadors i s'obrirà per ells els camins d'un esdevenidor de llibertat i de benestar.

SOLIDARITAT AMB LES DONES PRESSES A LES CORTS

Les dones antifranquistes preses a les Corts han rebut una vibrant carta del Consell Nacional de la Unió de Dones de Catalunya, junt amb 1.200 ptes. recollides per les dones de la U.D.C. a França. Aquest exemple magnífic que ens donen les dones catalanes exilades, ha d'ésser un estímul per a reforçar el nostre ajut a les heroiques patriotes de Les Corts.

El Congrés Mundial de la Pau *proclama:*

Ens reunim no per demanar la Pau, sinó per imposar-la

Impotent i victoriós ha estat el Congrés Mundial de la Pau, celebrat simultaneament a París i a Praga, en representació de 72 països, han assistit 1.784 i 259 delegats respectivament, i els quals han reafirmat en nom de llurs pobles la ferma voluntat de pau que anima a la immensa majoria de la humanitat.

Aquest Congrés ha constituït la més enèrgica protesta contra l'amenaça de guerra, i la proclamació vígorosa de que els instigadors d'una nova guerra no triomfaran en llurs intents d'encendre la foguera i de portar nous sofriments a la humanitat.

Les intervencions dels delegats han resonat enèrgicament en tot l'àmbit mundial, i constitueixen una greu advertència pels agressors.

El jefe de la delegació soviètica, A. Zhadiellev, digué: "La guerra encara no és a la porta de les nostres llars, però s'ha convertit en una amenaça real del demà. A Nord-amèrica i en els països de l'Europa Occidental continua la febril carrera d'armaments que pesa com una llosa sobre les espatlles de les masses treballadores. Els cercles governants dels EE.UU. han voltat el món d'un estret anell de bases navals i aèries, a milers de quilòmetres dels EE.UU. Aquest anell pesa també per Espanya. La suposada agressió de la URSS és el mateix pretexte que utilitza el franquisme per justificar la nefasta política de guerra i d'avassallament de la sobirania nacional. **QUE ELS INSTIGADORS D'UNA NOVA GUERRA, SAPI GUEN QUE ELS POBLES DEL MÓN PODEN INDIGNAR-SE I CASTIGAR-LOS AMB TOT RIGOR.**"

El delegat italià Pietro Nenni, digué: "la mà fraternal es convertirà en puny si els autors del Pacte de l'ATLÀNTIC contrauen la responsabilitat d'una nova guerra, a la que contestarem amb la in-

surrecció de tots els pobles contra els incendiàries de guerra."

La veu dels pobles hispànics era present al Congrés en les persones d'Enric Lister, Josep Moix, Angel Gallarza i altres destacades personalitats republicanes, i a Praga, per Antoni Cordon, general de l'Exèrcit Popular Republicà Espanyol, l'intervenció del qual es convertí en una manifestació de solidaritat i afecte envers els antifranquistes en llur lluita. El Dr. Giral i Manuel Sanchez Arcas han estat designats membres del Comitè Mundial de defensors de la Pau en representació dels pobles hispànics.

El Congrés ha posat fi a les seves tasques, i ara comença la veritable batalla per la pau, doncs com molt justament digué el gran savi francès Frederic Joliot Curie, President del Congrés de la Pau, "... el Congrés no és la culminació de l'esforç dels partidaris de la pau en tot l'univers, sinó la coordinació de llurs forces, el pla de movilització en la gran batalla de la Pau contra els incendiàries de guerra."

El nostre poble combat i combatirà en l'avantguarda dels partidaris de la Pau intensificant la lluita diària contra Franco, que damunt d' haver-nos portat la ruïna, la misèria i la fam, ara vol portar-nos la guerra. El Congrés Mundial de la Pau ha demostrat que el camp democràtic i antiimperialista és més fort que el camp antidemocràtic i imperialista, i que les forces de la Pau venceran la confabulació agressiva de la dictadura del dòlar.

LA LLUITA PER LA PAU HA D'ESSER CADA DIA MÉS LA LLUITA DE LA CLASSE OBRERA, DE TOTS ELS PATRICLES CATALANS.

(Del Comunicat del Secretariat del P.S.U. de Catalunya.)

Clarins de Victòria a Xina

En una impetuosa i forta empenta, les tropes alliberadores de l'Exèrcit Democràtic Popular Xinès, després de creuar el Yang-Tsé en un ample front, avancen com un allau sobre les desmoralitzades hosts del Koumingtan.

Des del llunyà extrem d'Àsia ens arriba l'aleu d'una victòria gegantina del món de la Pau, del món democràtic i antiimperialista.

Més de 450 milions de germans de lluita criden orgullosos llur triomf. Un vastíssim territori deixa d'ésser baluart de la reacció i de la guerra i suma la seva potència al món de la llibertat, de la democràcia, de la Pau.

Recordeu catalans? Portàvem un any amb les armes a la mà batent nos contra el feixisme, quan Xan-Kai Xec encenia la foguera a Xina. A les seves espatlles tenia els milers de milions de dòlars de l'imperialisme nordamericà, els avions, els canons, els tancs i els tècnics ianquis. Els militaristes japonesos col·laboraren amb el Koumingtan per aixafar, per esclavitzar al poble xinès. Però un poble que lluita per la seva llibertat, per la seva independència, per la seva sobirania, és invencible.

Ja toca a fi l'aventura bel·lica a Xina. Els Estats Units han enterat allí 6.000 milions de dòlars, i el descomunal armament nordamericà serveix avui, en mans del poble xinès, per alliberar a la seva Pàtria.

Xan, el milionari botxí, està ja pràcticament derrotat, però en la seva derrota l'acompanyen els seus empressaris ianquis quin tan cacarejat potencial sofreix un descomunal cop.

Un món es trenca irremediablement, el món podrit del capitalisme, dels monopolis imperialistes, el món de

la guerra i de l'esclavitud dels pobles. I s'aixequen poderoses, inabatibles, vencedores les senyeres triomfants d'un altre món nou, el món de la Pau, de la Democràcia Popular, dels que lluiten pel Socialisme.

Guiats per la mà ferma del Partit Comunista Xinès, 500 milions d'hommes es posen en peu. Són els que per boca de Mao-Tsé-Tung prometien fa dies que si els incendiaris de guerra anglonordamericans obrien el foc de llur agressió, l'aguerit poble de la Xina Democràtica es posaria com un sol home junt a la Unió Soviètica, junt als seus germans de les noves democràcies, per aixafar, per polvoritzar els agressors, per escombrar de la faç de la terra, tot el sistema imperialista.

Els clarins de victòria de Xina, resonen a Espanya i llurs ecos es percebeixen aquí com una esperança de proper triomf, perquè aquella victòria és part valiosa de la nostra causa, de la causa de tots els pobles aimants de la Pau, dels pobles del camp antiimperialista i democràtic, del que el nostre en forma part en la seva lluita contra Franco i el seu règim.

ATENCIÓ ORGANITZACIONS DE LA RESISTÈNCIA CATALANA!

Per tal de descobrir les Organitzacions de la Resistència antifranquista clandestina a Barcelona, han estat destinats a la nostra ciutat els agents de policia especialment instruits a tal fi, RAMON GALLUFA DELA BOGA i GILIBERTO APARICIO APARICIO.

ALERTA PATRIOTES CATALANS!! CAL FER FRACASSAR ELS INTENTS CRIMINALS D'AQUESTS ESBIRROS POLICIACS.

La Defensa de la Paz es la causa de todos los pueblos del mundo.

(Manifest adreçat a tots els pobles de la terra pel
Congrés Mundial de partidaris de la Pau).

Nosotros, los representantes de los pueblos venidos de 72 países del mundo entero, mujeres y hombres de diversas naciones, creencias y condiciones, nos hemos dado cuenta del peligro que se cierne nuevamente sobre el mundo: la amenaza de una nueva guerra.

Han pasado 4 años desde la tragedia mundial pero los pueblos han sido arrastrados otra vez a una fatal carrera armamentista. A la ciencia, que debe asegurar la felicidad de la humanidad, se la obliga a servir para fines bélicos. En diversos confines del mundo siguen ardiendo focos de guerra prendidos fundamentalmente por la intervención de estados extranjeros y por la acción directa de sus fuerzas armadas.

Reunidos en este grandioso Congreso Mundial de partidarios de la Paz, nosotros declaramos a los cuatro vientos, que hemos conservado nuestra libertad de opinión y que la propaganda de guerra no ha ofuscado nuestra razón. Sabemos quien ha roto el acuerdo concertado entre las grandes potencias, que confirma la posibilidad de la coexistencia de los diversos sistemas sociales. Sabemos perfectamente, quienes son los que hoy violan la Carta de la Organización de las Naciones Unidas. Conocemos bien a todos los que estiman que los acuerdos destinados a salvaguardar la Paz son papeles mojados, a los que rechazan todas las propuestas de negociaciones y de desarme, a quienes se arman hasta los dientes y se desenmascaran ellos mismos como agresores. Sabemos que la bomba atómica no es un arma de defensa. Nos negamos a hacer el juego a quienes quieren contraponer un bloque de estados a otro. Estamos contra la política de alianzas militares que han demostrado su funesto papel. Estamos contra la colonización que origina constantemente conflictos armados que pueden conducir a una nueva guerra mundial. Denunciamos el rearme de la Alemania Occidental y del Japón, donde los verdugos del mundo han vuelto a adquirir un arma. La ruptura, intencionadamente organizada, de las relaciones económicas entre grupos de países, reviste ya el carácter de un bloqueo militar. Los incendiarios de la guerra fría han pasado de la simple intimidación a su preparación descarada.

El Congreso Mundial de partidarios de la Paz ha señalado públicamente el hecho de que los pueblos han dejado de ser pasivos y se proponen participar, activa y constructivamente, en la causa común. Estos pueblos, representados en el Congreso de partidarios de la Paz, proclaman:

Somos partidarios de la Carta de las Naciones Unidas, contra todos los acuerdos militares que son la negación de esta Carta, y conducen a la guerra. Estamos contra el desmesurado aumento de los gastos militares, que recaen como una pesada carga sobre los pueblos, reduciéndoles a la miseria. Instamos a la prohibición del arma atómica y de todos los medios de exterminio masivo de vidas humanas. Exigimos la reducción

de las fuerzas armadas de las grandes potencias y el establecimiento de un eficaz control internacional para que la energía atómica se emplee exclusivamente con fines pacíficos y para el florecimiento de la humanidad. Luchamos por la independencia nacional y la colaboración pacífica de todos los pueblos, por el derecho de los pueblos a la autodeterminación, que es la condición fundamental de la libertad y de la Paz. Nos levantamos contra toda medida encaminada a limitar en un principio y a liquidar después, las libertades democráticas, con el fin de abrir camino a una nueva agresión. Mantendremos el frente único de defensa de la verdad y de la razón, para neutralizar completamente la propaganda de guerra que envenena la conciencia social. Denunciamos la histeria de guerra, el odio racial, la hostilidad entre los pueblos. Saludamos la energética condenación y el boicot de los órganos de prensa, de la producción literaria y cinematográfica, así como de las personas y organizaciones, que hacen propaganda de la provocación de una nueva guerra. Estamos por la estrecha colaboración de los pueblos de la tierra, y animados por un mismo impulso, orientamos todas nuestras fuerzas a la defensa de la Paz.

Consecuentes con nuestra decisión de permanecer alerta, creamos el Comité del Congreso Mundial de partidarios de la Paz. Creemos, que todos los que quieren una nueva guerra, en cada etapa de su conspiración, chocarán con las poderosas fuerzas de las masas populares, capaces de asegurar la Paz.

Que las mujeres, las madres que llevan la esperanza al mundo, sepan que estimamos como nuestro deber sagrado, defender la vida de sus hijos y la seguridad de sus hogares!

Que la juventud nos escuche y se agrupe sin distinción de condiciones políticas o religiosas, para liberar de asesinatos masivos los radiantes caminos del porvenir!

El Congreso Mundial de partidarios de la Paz declaran que LA DEFENSA DE LA PAZ ES LA CAUSA DE TODOS LOS PUEBLOS DEL MUNDO.

En nombre de organizaciones sociales que agrupan a 600 millones de hombres y mujeres, representados en el Congreso Mundial de partidarios de la Paz, nos dirigimos a todos los pueblos de la tierra y les decimos:

H! AUDACIA Y SIEMPRE AUDACIA EN LA LUCHA POR LA PAZ!
Hemos sabido unirnos, hemos sabido comprendernos mutuamente y expresamos nuestra disposición y nuestra voluntad de ganar esta lucha por la Paz, que es la lucha por la Vida.

=====
(Texte recollit de la emissió especial de Ràdio Espanya Independent per a la Premsa clandestina.)

(EDITAT per la DELEGACIO del C.C. del P.S.U. de Catalunya)

Barcelona, maig del 1.949.-